

یادداشت سیاسی

بقیه از صفحه ۱

تا وقتی این رفتارها در مرحله حرف است برای ما اهمیتی ندارد اما اگر قرار شود به دخالت در امور داخلی ایران بینجامد ملت ایران توده‌نی محکمی به همه ی آنها خواهد زد.

در این بخش از سخنان رهبر نظام که از طرف اردل و اوباش حزب الهی «خمینی گونه» تفسیر شده است حکمتی وجود دارد که نباید نادیده گرفته شود. خامنه ای البته در حرف اروپا را تهدید به تو دهنی می کند. اما در عمل این ضربه را بیشتر به خاتمی و کروبی وارد کرده تا آنان بتوانند به فرمان رهبر جای «دوست و دشمن» را به خوبی نشان داده و چه به طور شخصی بر اساس «حکم حکومتی مقام معظم رهبری» و چه در هیئت «مجمع روحانیون مبارز» مردم را به شرکت در این نمایش به قول سرمقاله نویسن روزنامه جمهوری اسلامی «خیل عظیم عاشقان انقلاب» تشویق کنند. وقتی روز ۱۸ بهمن خاتمی و کروبی طی نامه مشترک به عمود خیمه نظام اعلام کردند که انتخابات براساس «حکم حکومتی مقام معظم رهبری» در موعد مقرر برگزار خواهد شد، بخشی از طرفداران «حماسه دوم خرداد» در عمل مجبور به عبور از خاتمی شدند و به جنبش تحریم پیوستند. قطب بندی انتخابات ضد دموکراتیک با جنبش تحریم آن چنان قاطع و صریح شکل گرفته که حتی آقای ابراهیم یزدی هم که گفته بود اگر ۱۰۰ بار هم رد صلاحیت شوم بازهم کاندیدا خواهم شد را هم به جنبش تحریم روانه کرد.

روزنامه جمهوری اسلامی به نیابت از ولی فقیه رژیم در سرمقاله روز سه شنبه ۲۸ بهمن خود نوشته است که: «من و تو، در پای صندوقهای رای، حاضر شویم یا نشویم، به هر حال خیل عظیم عاشقان انقلاب، برای حفظ انقلابی که خودشان آن را بوجود آورده اند و برای یک دوره طولانی ۲۵ ساله از آن با تمامی وجودشان حفاظت کرده اند، باز هم در انتخابات حاضر خواهند شد.»

بدین ترتیب جای هیچ شبهه ای نمی ماند که از نگاه خامنه ای، مردم چه در پای صندوقهای رای حاضر شوند و چه نشوند، این نمایش که عظمت آن با ابعاد مضحک بودنش سنجیده می شود، به اشکال مختلف و منجمله

با گستردهترین شیوه های رای سازی و تقلب، باید پیروزی تلقی شود. البته در کشوری که به گفته دبیر خانه دولتی کارگر در استان گلستان «۹۰ درصد سرمایه کشور، در اختیار ۱۰ درصد افراد جامعه است» و «توسط همین ۱۰ درصد، ۴۰۰ میلیارد دلار سرمایه از کشور خارج شده است.» (ایلنا - جمعه ۲۴ بهمن ۱۳۸۲)، خریدن چند صدهزار رای کار دشواری نیست، به خصوص اگر برای این دستور «مهم و سرنوشت ساز» خامنه ای همه ی دستگاههای امنیتی، نظامی و انتظامی بسیج شوند.

در همان روزی که ولی فقیه نظام در نماز جمعه پیش بینی داهیانه شرکت گسترده مردم را نمود سایت امروز وابسته به سعید حجاریان از قول علی تاجرنیا، نماینده مستعفی مشهد و عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس نوشت: «در محافل خصوصی بحثی مطرح شده است که برای آن که جواب دندان شکن دیگری به اصلاح طلبان داده شود در انتخاباتی که ۴۶/۵ میلیون نفر واجد شرایط رأی هستند ۴۰ میلیون نفر رأی دهند.»

این رقم سازهایی البته در جمهوری اسلامی سابقه ۲۵ ساله دارد و به رقم سازی ۲ در صدیهای خمینی برمی گردد. در همه ی انتخابات دوران ۲۵ ساله حیات جمهوری اسلامی، از فرماندوم ضد دموکراتیک ۱۲ فروردین سال ۱۳۵۸ تا انتخابات شوراهای اسلامی در ۹ اسفند ۱۳۸۱، تقلب و رقم سازی یک مشخصه ثابت، همیشگی و منحصر به فرد بوده است. اما در شرایط کنونی برای اولین بار است که با صراحت و به طور گسترده، بخشی از کسانی که در گذشته خود در این گونه رقم سازیها شرکت داشته اند، تقلب و رقم سازی و رای سازی را مطرح می کنند.

اما «مقام معظم رهبری» که لابد بر اساس رهنمودهای خمینی و با «تقلید بر میت» هر تقلب و توطئه ای را برای حفظ نظام جایز می داند، این بار در صدد رکورد شکنی است و برای همین منظور ستاد ویژه ای تشکیل داده و همه ی عمله و اکره خود از قبیل سپاه و بسیج، نیروی انتظامی، سازمان تبلیغات اسلامی و سیمای لاریجانی را مامور اجرای این پروژه نموده است. به رقم سازیهای نهایی باید چاپ چند میلیون شناسنامه سفید و جمع آوری شناسنامه درگذشتگان و صدور چند صدهزار نسخه شناسنامه المثنی و اجازه رای به بسیجیان با کارت

بسیجی و به سربازان با ورقه مرخصی برای آن که بتوانند دو بار رای دهند را اضافه کرد. به خاطر ماه محرم و نزدیکی به عید نوروز و نیاز به قند و شکر اعلام کرده اند که روز رای گیری کوپن قند و شکر هم پخش می شود. بدین لحاظ در عدم حضور مردم و به نیابت از مردم همه ی اسباب بزرگی فراهم شده است.

جدال لیستهای سایه

اما در جنبه انتخاب شوندگان بر اساس تصمیم شورای نگهبان از میان ۸۱۶۴ تن که برای این انتخابات کاندیدا شده بودند، طی چند مرحله بررسی، رسیدگی، موشکافی و کالبد شکافی و روانکاوی نهایتاً ۵۶۲۵ از طرف شورای نگهبان تأیید صلاحیت شدند. این رقم روز ۲۱ بهمن اعلام شد و تا امروز از این تعداد ۱۱۷۹ نفر اعلام انصراف نموده و البته شورای نگهبان چند نفر دیگر را تأیید صلاحیت کرده است.

بدین ترتیب با اعلام نظر شورای نگهبان و تمکین خاتمی و پایان یافتن تحصن، بازی سرد، بی روح و کسل کننده ای در هفته گذشته میان جناح حاکم با بخش بیشتر ولایی جبهه دوم خرداد جریان داشت.

لیست رهبری با نام «ائتلاف آبادگران ایران» و لیست دوم خردادیها ی با نام «ائتلاف برای ایران» در مقابل هم صف آرایی کرده اند.

منفورترین چهره های جناح ولی فقیه همچون حبیب الله عسگرآولادی، اسدالله بادامچیان و آل اسحاق برای آن که شاید فقدان آنان در صحنه تعداد بیشتری را به پای صندوقها بکشاند اعلام انصراف کرده اند. در پشت لیست رهبری حزب موتلفه اسلامی، جامعه روحانیت مبارز، حزب اعتدال و توسعه، جامعه زینب، صدا و سیمای لاریجانی، دانشگاه آزاد اسلامی، بسیج دانشجویی، شهرداری تهران، جمعیت ایشارگران انقلاب اسلامی قرار دارند.

«ائتلاف برای ایران» شامل ۸ تشکل از ۱۶ تشکل دوم خردادی می باشد. این تشکلها عبارتند از: مجمع روحانیون مبارز، مجمع نیروهای خط امام، مجمع اسلامی بانوان، مجمع کارگزاران سازندگی، حزب همبستگی ایران، حزب اسلامی کار، انجمن اسلامی مهندسان ایران و خانه کارگر می باشد.

روزنامه توقیف شده شرق در شماره روز شنبه ۲۵ بهمن لیست گروه بندیهای انتخاباتی را «فهرستهای سایه» معرفی می کند.

به این دو لیست باید دهها لیست بزرگ و کوچک و صدها شرکت فردی و یا لیستهای محلی و فرقه ای اضافه کرد که در مجموع نقش تعیین کننده ای در بازی کوتوله ها که ادای بزرگترها را در می آورند، نخواهند داشت.

خوش رقصی برای غرب

در کشاکش مربوط به رد صلاحیتها خون «انسان دوستی» در رگهای پرنس چارلز به جوش آمد و برای ابراز همدردی با زلزله زدگان بم به ایران سفر کرد.

سابقه دوستی بین بخشی از روحانیت با دولت فخریمه بریتانیا و این که عناصر اصلی دفتر خامنه ای، رئیس قوه قضائیه و تئی چند از فقهای شورای نگهبان سابقه طولانی دوستی با دولت انگلیس دارند، این گمانه زنی را تقویت کرد که بین «بیت رهبری» با دولت انگلیس ساخت و پاختهایی صورت گرفته که قرار است هزینه آن را از یک طرف اصلاح طلبان حکومتی و از طرف دیگر مردم جنوب عراق که در این سناریو باید زیر چماق بنیادگرایان به زنجیر استبداد مذهبی کشیده شوند، بپردازند.

طرفداران خامنه ای به طور غیر مستقیم به این گمانه زنیها دامن می زدند. به نظر می رسد که این مسافرت در میان مذاکرات گوناگون با طرفهای خارجی نمی تواند نقش چندان مهمی ایفا کرده باشد. در حقیقت برای پیش برد نقشه دولت انگلیس در جنوب عراق و در میان بخشی از رژیم ایران، دیپلمات کارکنشته ای همچون جک استراو می تواند بسیار کارسازتر باشد تا پرنس چارلز. صحنه های قهقهه های حسن روحانی با جک استراو بسیار پرمعنی تر از دیدارهای رسمی ولیعهد انگلیس بود. در این میان مساله مهمتری از ارتباط سنتی و جدید «مراجع عالیقدر شیعه» با دولت انگلیس وجود دارد و آن هم مساله چالش آمریکا با اروپا در صحنه سیاسی ایران است.

روز پنج شنبه ۹ بهمن خبرگزاری مهر از «سکوت تهران و واشنگتن درباره جزئیات امضای یک معاهده میان ایران و آمریکا» خبری مخابره می کند. در همین روز ایلنا به نقل از روزنامه واشنگتن پست نوشت: «محمد جواد ظریف، نماینده دائم ایران در سازمان ملل روز گذشته با نمایندگان سنا و کنگره آمریکا دیدار و گفت و گو کرد.»

بقیه در صفحه ۳